
Hvad kan man med en kandidatgrad i statskundskab eller samfundsfag?

A photograph of a man in a dark suit and glasses speaking into a microphone to an audience seated in a lecture hall. The audience consists of men and women of various ages, some in business attire. The room has large windows and a modern, minimalist aesthetic. A dark blue circular graphic is overlaid on the top right of the image, containing white text.

Læs flere portrætter på

[studerende.au.dk/
statskundskab/
candscientpol](http://studerende.au.dk/statskundskab/candscientpol)

Hvad kan man blive?

Som nyindskrevet studerende kan det være svært at forestille sig, hvad man ender ud som på den anden side af fem års studier. For at inspirere og fastholde din gejst og interesse for faget kan du her i pjecen og på websitet blive klogere på, hvad man kan blive med en kandidatgrad i statskundskab eller samfundsfag.

Mulighederne er mange!

I pjecen fortæller Jakob, Heidi og Thomas om deres karriereveje, og på websitet har vi spurgt folketingsmedlem Jens Joel, Theo i FN, to projektledere, en fuldmægtig samt to ph.d.-studerende, hvordan de nåede derhen, hvor de arbejder i dag.

Hvor meget tjener man?

På websitet finder du også lønstatistik for cand.scient.pol.'er, og nedenfor kan du se, hvordan de færdiguddannede fordeler sig inden for de forskellige sektorer.

Cand.scient.pol.'er fra Aarhus Universitet fordelt på sektor (pr. 1. april 2017)

SEKTOR	ANTAL	PROCENT
Staten	1.272	38
Kommuner	864	26
Regioner	370	11
Privat/Halvoffentlig sektor	107	3
Privat	698	21
Anden beskæftigelse	24	1
Alle	3.335	100

Kilde: DJØF's medlemsdatabase

Foto: Aarhus BSS Kommunikation

Jakob Jensby

Gymnasielærer, Marselisborg Gymnasium

og forfatter af bogen ”Ulighedens mange ansigter”

Det at være statskundskabsstuderende var en fantastisk oplevelse! Jeg synes, det var enormt inspirerende at være sammen med en gruppe af mennesker, der var interesseret i de samme emner som mig selv. Den fælles erfaring har virkelig knyttet os sammen og har betydet, at nogle af os stadig mødes den dag i dag. Jeg kan kun sige, at jeg mindes statskundskabstiden som utrolig positiv og som et dejligt studie.

Journaliststudier i Australien

Efter bachelor-uddannelsen ville jeg gerne have en pause fra det teoretiske, og da jeg havde en stor interesse for at skrive, søgte jeg ind på University of Queensland i Australien, hvor jeg tog en diplomuddannelse i journalistik, sideløbende med at jeg arbejdede for avisen Queensland Independent som skribent.

Opholdet i Australien fik mig til at tænke, at det kunne være sjovt at arbejde videre med journalistik, og jeg havde faktisk en klar idé om, at jeg ville blive journalist og kombinere den akademiske disciplin med det formidlingsmæssige.

Fra Australien søgte jeg derfor et praktikophold på Jyllands-Posten og begyndte der,

kort efter at jeg kom hjem. Samtidig gik jeg også i gang med min kandidatgrad og pendlede derfor frem og tilbage mellem avisen og instituttet. Efterfølgende blev jeg ansat i et barselsvikariat på JP.

Jeg kunne mærke, at JP satte pris på den analytiske kapacitet og brede fundering, som jeg havde med i bagagen fra Statskundskab.”

Da barselsvikariatet hos JP var slut, ville jeg gerne tilbage på studiet for at afslutte min kandidatuddannelse, men efter kun to måneder blev jeg ringet op af det amerikanske nyhedsbureau Knight Ridder Tribune. En af deres ansatte ved hovedkontoret i Europa (som lå på Jyllands-Posten) skulle på barsel, og jeg blev tilbudt jobbet. Jeg takkede ja og lavede nyhedsgrafikker til amerikanske og europæiske aviser i et år, mens jeg fik en dag fri hver uge til at følge et fag på studiet ved siden af.

De praktiske erfaringer ude fra virkeligheden fik virkelig sat studiet i perspektiv, og lige pludselig gav teorien og de mange begreber mening.

Tiden på barsel udskiftes med gymnasiejob

I det år, hvor jeg afsluttede mit speciale og blev cand.scient.pol., gik jeg hjemme på barsel og her ringede min gamle samfundsfaglærer fra gymnasiet til mig. Hun spurgte, om jeg var interesseret i et job, da de havde en ubesat stilling i et årsvikariat på Marselisborg Gymnasium. Det kunne egentlig være spændende at prøve at undervise, tænkte jeg, da det jo ligger lidt op ad den formidlingsmæssige del, som betyder meget for mig.

I min undervisning beskæftiger jeg mig utrolig meget med det, jeg har lært på statskundskab. Man bevæger sig inden for de fire hovedområder international politik, økonomi, sociologi og dansk politik. Selvom niveauet ikke er så højt som på universitetet, stilles der ret klare krav om inddragelse og anvendelse af begreber og teori i undervisningen. Jeg er desuden med hvert år til Aarhus Seminar på Institut på Statskundskab for at blive opdateret på den nyeste forskning fra instituttet og mødes her med nogle af de engagerede undervisere fra studietiden. Mange af mine undervisningsforløb er inspireret af disse seminarer. Så jeg har en meget klar inspiration fra min studietid og fra instituttet i det, jeg laver i dag.

Ud over det faglige i gymnasieverdenen, fylder kontakten med eleverne meget, og man skal selvfølgelig kunne lide at være sammen med unge mennesker. Man skal have både det faglige ben, og så det ben, der hedder relationen til eleverne og den formidlingsmæssige del. Det er noget, jeg holder meget af. På den måde føler jeg, at jeg er endt på den rette hyld, hvor der både er plads til

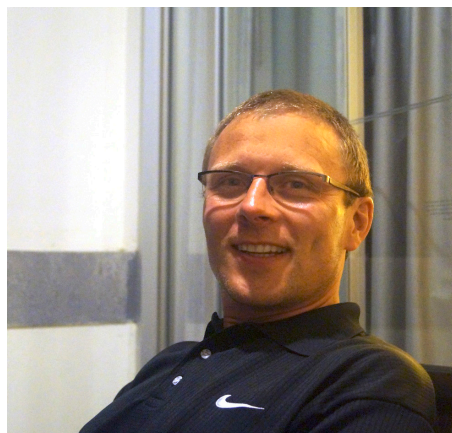

Foto: Privat

den faglige fordybelse, men også det sociale fællesskab med elever og kollegaer.

Tilfældigheder er med til at forme karrieren

For to år siden fik jeg det særlige tilbud at være med til at skrive en bog om ulighed, som skulle bruges på ungdomsuddannelserne i Danmark. Det var et meget kærkomment tilbud, da jeg jo elsker at skrive, og fordi jeg har arbejdet meget med ulighed i min studietid. Resultatet blev bogen "Ulighedens mange ansigter". Det var en meget sjov oplevelse at få lov til at skrive en bog og få formidlet et kerneområde inden for statskundskaben.

Jobbet som forfatter føjer sig ind i rækken af tilfældigheder, der har været med til at forme min karriere. På den måde har jeg været heldig. Jeg har ikke selv opsøgt så mange jobs, men har været heldig og privilegeret, at gode folk har henvendt sig til mig. Det har gjort mit arbejdsliv spændende. Og meget af det, jeg beskæftiger mig med i dag, trækker klare tråde tilbage til studietiden på Institut for Statskundskab.

Heidi Skov Andersen

Director of Public & Politics

Epinion

Heidi Skov Andersen fra Lem ved Ringkøbing flyttede til Aarhus for at læse, da hun var 20 år. Efter mange år i Østeuropa bor hun nu på Østerbro med mand og børn og arbejder som Director of Public & Politics ved konsulentvirksomheden Epinion.

Heidi var oprindeligt i tvivl, om hun skulle læse historie, religion eller statskundskab. Interessen for samfundet var stor, og da statskundskab var det bredeste felt og det fag med de største jobmuligheder, faldt valget på statskundskab.

"I løbet af studiet havde jeg svært ved at vide, hvad jeg kunne bruge statskundskab til i den virkelige verden. Det stod meget klarere for mig, efter at jeg havde været i praktik," fortæller Heidi.

Lærdom fra studietiden

Praktikpladsen blev Skov og Naturstyrelsens internationale kontor, hvor hun fik indblik i internationale miljøbistandsprojekter – det var på en måde et "mini-Danida". Efter praktikken følte hun dog, at hun manglede lidt metodekundskaber og mere viden om offentlig forvaltning, hvilket hun sørgede for at få med fra kandidaten.

Hun trækker stadigvæk på kompetencer fra statskundskabsstudiet i sit job ved Epinion.

"Forståelsen for den offentlige forvaltning og den offentlige sektor i det hele taget er vigtig lærdom, for selvom jeg ikke arbejder i det offentlige, arbejder jeg jo for det offentlige. Også dette med at læse sig ind i et stof og at få det omsat har jeg med fra studietiden, ligesom jeg ofte kobler teori til empiri i vores analyser," siger hun.

Specialeskrivning på Borneo

Oprindeligt var Heidi ret IP-orienteret og drømte om et job i Udenrigsministeriet. Men den hierarkiske kultur dér, tiltalte hende ikke. "Jeg kan bedre lide en flad struktur, hvor den, der har den gode idé, skal have lov at fremføre den," siger hun.

Heldigvis har hun fået stillet rejselysten på anden vis. Specialet blev skrevet på Borneo ved det, der svarer til Skov- og Naturstyrelsen og desuden tilbragte hun et sabbatsår i Israel, Australien, New Zealand og Indonesien.

10 år i Østeuropa

Hendes første job bød også på internationalt udsyn. Faktisk fik hun job, allerede inden specialet var afleveret. Det var som konsulent hos et lille konsulentfirma – Kvistgaard Consult i København, hvor hun arbejdede med udviklingsprojekter i Østeuropa inden for natur og miljø, fødevarer og landbrug.

Foto: Privat

"Mit arbejde gik ud på at hjælpe kandidatlande til at leve op til EU's krav på området. I ti år rejste jeg rundt i Østeuropa og lavede ufatteligt mange landdistriktsprogrammer og landdistriktsstrategier og evaluerede dem igen," fortæller Heidi.

Nogle af opgaverne tog hun med over i Epinion, hvor hun i år fejrer tiårs-jubilæum.

Tid til at vende hjem

Efter de ti år i Østeuropa ville hun gerne hjem.

"Jeg havde opbygget mit netværk uden for Danmark og var ved at være lidt træt af hele tiden at rejse. Det var ud mandag, hjem fredag, og det blev lidt hårdt i længden og vanskeligt at kombinere med et familieliv," mindes Heidi, som herefter har haft base i København.

Hos Epinion hjælper hun kommuner, styrelser, ministerier, regioner, interesseorganisationer og faglige organisationer, og desuden laver hendes område politiske meningsmålinger for DR. Hun har 10 medarbejdere, der refererer til hende, og hun har en plads ved bordet, når ledelsen mødes med direktionen.

"Vi havde ikke meget om ledelse på statskundskab, så i tillæg har jeg læst en HD i organisation og ledelse," siger Heidi, som stadig berømmer statskundskabsstudiet i Aarhus:

"Statskundskab i Aarhus har leveret mange dygtige kandidater til os. At arbejde for Epinion er et metodetungt arbejde, så vi har brug for dem, som er lidt nørdede med kvantitativ og kvalitativ metode og som også er socialt intelligente," siger Heidi.

Thomas Nørby Dahl

Leder af Finansrådets, Børsmæglerforeningens og Realkreditforeningens kontor i Bruxelles

Der er så meget andet end arbejde for internationale organisationer

Jeg startede faktisk med at læse på Handelshøjskolen, HA (it.), men fandt ud af, at jeg havde brug for netop den her politiske dimension, som jeg havde været så glad for igennem min gymnasietid. Så blev jeg enig med mig selv om, at jeg skulle starte på statskundskab. Det var et hårdt studie, hvor man kiggede hinanden lidt over skulderen og så, hvem der var god, og hvem der ikke var god. Men så finder man jo sine allierede rundt omkring, som man kan arbejde tæt sammen med og skrive sine ting sammen med. Jeg havde stort gavn af at have en fast læsegruppe.

Da jeg begyndte at studere, drømte jeg om at komme ud og redde verden, måske arbejde for Danida eller udenrigstjenesten. Og så lige så stille, som nok mange opdager, når de starter på statskundskab, møder man fagene og virkeligheden i studiet og finder ud af, at der er alt muligt andet end at arbejde for internationale organisationer. Jeg endte med at få en mere offentlig forvaltningsvinkel på statskundskab. I mit studie bevægede jeg mig langt væk fra at komme ud i verden, for på overbygningen havde jeg ingen fag, der pegede decideret i retning af udlandet.

Vejen fra det første job til lobbyist i Bruxelles

Mit første rigtige fuldmægtigjob, efter jeg havde haft studentertjob for konsulentfirmaer både i Aarhus og lidt i København, var i Forbrugerstyrelsen, i det som dengang hed Økonomi- og Erhvervsministeriet. Jeg tog den klassiske vej ind i det offentlige system og troede, at fra nu skulle jeg altid arbejde i en styrelse eller et ministerium inden for en radius af 8-10 km fra Slotsholmen. Jeg havde lidt afskrevet tanken om, at jeg nogensinde skulle ud af København og havde ikke noget ønske om at komme ud at arbejde i en kommune eller en region.

Men så kom jeg til at arbejde med et tværgående projekt i ministeriet bl.a. i samarbejde med Finanstilsynet om at skabe større gennemsigtighed i den finansielle sektor og fik pludselig adgang til og forståelse for det, som skete i finanssektoren. Da der så blev slået et job op i Finansrådet, hvor man skulle arbejde med nogle af de samme ting - bare fra den anden side af bordet, som bankernes repræsentant - syntes jeg, at det lød meget spændende. Jeg søgte jobbet og fik det. Her har jeg så i første omgang arbejdet med forbrugerforhold, dernæst med infrastrukturen i finanssektoren, og til sidst har jeg arbejdet meget med den tværgående digitalisering i sektoren og samarbejdet mellem finanssek-

toren og den offentlige sektor, bl.a. om den digitale tinglysning og udvikling af Nem-ID – altså meget forskellige ting.

Så havde sektoren et ønske om at udvide vores repræsentation i Bruxelles. Jeg genopdagede min drøm, fra da jeg læste statskundskab, og tænkte, det kunne også være spændende at komme ud at arbejde og se, hvordan det foregår i udlandet.

Jeg møder rigtig mange fra min statskundskabsuddannelse stadigvæk. Også nu i Bruxelles, hvor jeg skulle opbygge et nyt netværk. Det letteste var at kigge på sin LinkedIn-profil og se, hvem fra studietiden der var hernede. Og der var rent faktisk overraskende mangel! Nogle sidder i tilsvarende stillinger som mig, nogle arbejder på ambassaden og andre i kommissionen.

Der er ikke noget, der hedder en typisk arbejdsdag

Nej, det findes ikke! I Bruxelles sidder man i et mikrokosmos. Der er mindre end 500 meter mellem alle institutionerne: parlamentet, kommissionen og rådet. Og så ligger generaldirektoraterne (GD-erne), ambassader, interesseorganisationer, lobbyorganisationer inden for en radius af ganske få kilometer. Det hele forgår i en boble. Og det er et vildt spændende

Foto: Finansrådet

sted at arbejde!! Man føler virkelig, at man kan komme tæt på. Pludselig har man adgang til der, hvor det sker, og mulighed for at påvirke ting i en grad, som er meget fascinerende.

Nogle gange går det utroligt hurtigt! Så jeg kan både være på Facebook/Messenger og sms – alle mulige kommunikationsplatforme, du

kan finde på – på én gang og have en dialog kørende med folk, der arbejder i kommissionen, parlamentet og kollegaer i København, som er helt nede i materien. Andre gange har jeg brug for at mødes med kollegaerne i København, og derfor er jeg i Danmark en gang om måneden.

Cand.scient.alt

At kunne lidt af det hele har været min største styrke i de jobs, jeg har haft, og jeg tror, der er en kæmpe efterspørgsel efter den slags studerende. At kunne danne sig et overblik over

At kunne lidt af det hele har været min største styrke i de jobs, jeg har haft, og jeg tror, der er en kæmpe efterspørgsel efter den slags studerende.”

noget kompliceret materiale rimelig hurtigt og så komme derudaf. Vi kommer så mange steder hen i så mange forskellige fagretninger. Det er en kæmpe styrke som statskundskaber, at vi ikke har nørdet os ind i en eller anden snæver fagretning.

Du kommer i hvert fald 80 % af vejen gennem introduktionerne til, hvordan institutionerne

fungerer sammen og nogle af beslutningsprocesserne sådan overordnet, som man lærer på statskundskab. Med den baggrund kommer de sidste 20 % i løbet af ingen tid, når først du sidder i det.

Hurtigt i mit arbejdsliv blev det ret frit. Inden for rammerne af, hvad jeg skulle arbejde med, har jeg kunnet tilrettelægge meget frit, hvad jeg skulle gøre hvordan, og hvordan jeg skulle gribe tingene an. Og det er jo det, der er så fantastisk med at være politolog: Man bliver bare kastet ud i det, og så må man prøve på bedste besked at få tingene til at flytte sig. Jeg har været heldig igennem hele mit arbejdsliv at have nogle chefer, der har givet mig den frihed til at forfølge det, som (jeg syntes) var det rigtige at gøre. Og det er så blevet helt ekstremt nu her, hvor jeg sidder 780 kilometer i luftlinje fra København!

Held og lykke med studiet og din fremtidige karriere!

Se mere på

[studerende.au.dk/
statskundskab/
candscientpol](https://studerende.au.dk/statskundskab/candscientpol)